

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej vedci žalobcu **JUDr. L.B., súdneho exekútora, Exekútorový úrad, P.**, proti žalovanému **JUDr. J.K., M.** správcovi konkurznej podstaty úpadcu J., a. s., B., o **určenie pravosti a poradia pohľadávky vo výške 8 280 627,-- Sk**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7 Cbi 13/2002, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. augusta 2007 č. k. 1 Obo 133/2006-66, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. 01. 2006 č. k. 7 Cbi 13/2002-30 konanie zastavil a rozhodol o náhrade trov konania. Zastavenie konania odôvodnil tým, že uznesením tohto súdu zo 14. 11. 2005 bol zrušený konkurz, vyhlásený na majetok J., a. s. a žalovaný bol zároveň zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty, čím jeho funkcia správcu zanikla.

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 17. 08. 2007 č. k. 1 Obo 133/2006-66 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol:

Žalobca sa v predmetnej incidenčnej žalobe domáhal, aby súd určil pravosť a poradie jeho pohľadávky, prihlásenej v konkurznom konaní, vedenom proti úpadcovi J., a. s.. Z obsahu spisu sa zisťuje, že konkurzný súd zrušil konkurz voči úpadcovi skôr, než skončilo konanie v danej veci a zbavil správcu konkurznej podstaty úpadcu J., a. s., JUDr. K. funkcie. Keďže týmto postupom žalovaný ako účastník konania zanikol, postup súdu podľa § 107 ods. 1 O. s. p. bol správny. Zánikom funkcie správcu konkurznej podstaty stratil žalovaný

spôsobilosť byť účastníkom konania. Nejestvuje teda žalovaný, voči ktorému by si žalobca mohol svoje právo ďalej uplatňovať. Krajský súd pre neexistenciu žalovaného nemohol v predmetnom konaní pokračovať a konanie musel zastaviť. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a navrhol ho spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolateľ na zdôvodnenie dovolania uviedol:

Povereniami Okresného súdu v Bardejove žalobca bol poverený výkonom exekúcií u povinného J., a. s., IČO X.

Dňa 28. 10. 1998 uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K 351/98-5 bol na povinného vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol menovaný JUDr. J.K.

Dňa 18. 11. 1998 žalobca v zmysle Uznesenia o vyhlásení konkurzu prihlásil svoje trovy exekúcie na uspokojenie z majetku úpadcu.

Správca konkurznej podstaty prihlášku žalobcu poprel a súd žalobcu vyzval na podanie žaloby o uznanie pohľadávky. Žalobca podal žalobu dňa 16. 12. 2002.

Pozvánkou v predvolaní na súdne pojednávanie súd žalobcu vyzval predložiť doklady o oprávnenosti žalovanej pohľadávky v lehote do 10. 11. 2003. Uvedené listiny žalobca súdu doručil 28. 11. 2003, ako aj správcovi konkurznej podstaty uložením na pošte 01. 12. 2003, ktorú prevzal 02. 12. 2003.

Súdne pojednávanie súd zvolal uvedenou pozvánkou na 01. 12. 2003. Následne súd predmetné pojednávanie odročil na 18. 11. 2003 a týmto nezvyčajným postupom súdu mi bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 231 O. s. p. dôvod na podanie dovolania. Dovolanie podávam aj z dôvodu uvedenom v § 241 ods. 2 písm. c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z obsahu pozvánky na predvolaní na pojednávanie nie je jednoznačne určené, aké doklady súd požaduje.

V prihláške do konkurzu je uvedené, z čoho prihlásená čiastka pozostáva a príslušné doklady sme doložili ku prihláške pohľadávky. Požiadavku súdu na predloženie ďalších dokladov sme chceli prejednať na pojednávaní dňa 01. 12. 2003, ktoré súd odročil.

V minulosti sme už boli účastníkmi konaní o trovách exekúcie, resp. v konkurze, pričom súdy žiadne ďalšie doklady nepožadovali.

Ani z vyjadrenia správcu nie je zrejmé, čoho sa súd dožaduje a že mu nie sú známe ani ustanovenia o trovách exekúcie, resp. v konkurznom konaní, ak uvádza, že trovy exekúcie sú príslušenstvom pohľadávky a že ich mal prihlásiť oprávnený – veriteľ, spolu so svojou pohľadávkou.

Súd dňa 18. 12. 2003 doručil žalobcovi urgenciu na splnenie uznesenia súdu s určením náhradnej lehoty do 30. 01. 2004. Uvedené sme opätovne splnili a súdu doručili listiny opätovne 22. 12. 2003.

Napriek tomu súd zastavil predmetné konanie z dôvodu, že dôkazy žalobca ani po urgencii súdu nezaslal, čo je v rozpore so skutočnosťou.

Tým súd porušil ustanovenia o riadnom súdnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím sp. zn. 1 Obo 107/2007 zo dňa 27. 08. 2007, ktoré nám bolo doručené 26. 09. 2007, potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako súdu prvostupňového, napriek tomu, že vo svojom rozhodnutí uvádza, citujem: „Z obsahu spisu zisťuje, že konkurzný súd zrušil konkurz voči úpadcovi skôr, než skončilo konanie v danej veci“.

Z vecného, obsahového a právneho hľadiska súd neurčil, či pohľadávka je uznaná, resp. ňou nie je. Z tohto hľadiska Krajský súd, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky,

nesprávne právne posúdili vec a právny nárok žalobcu, nevykonali navrhované dôkazy a máme za to, že k zastaveniu konania došlo neoprávnene.

Medzičasom, t. j. pred rozhodnutím o žalobe o uznaní trov exekúcie v konkurznom konaní, aj keď nebolo o žalobe právoplatne rozhodnuté, súd uznesením č. k. 1K 351/98-463 zo dňa 14. 11. 2005 zrušil na návrh správcu konkurznej podstaty konkurz a zbavil JUDr. J.K., funkcie správcu konkurznej podstaty, aj keď správca konkurznej podstaty, aj súd museli mať vedomosť o tom, že konanie vo veci žalobcu nie je právoplatne ukončené.

Voči postupu súdu, aj správcu konkurznej podstaty žalobca dňa 06. 03. 2003 podal odvolanie a podal návrh na vydanie predbežného opatrenia na vyslovenie zákazu výmazu J., a. s.

Aj keď žalobca riadne doručil súdom žiadané doklady a po vydaní súdneho rozhodnutia podal odvolanie, Najvyšší súd ako súd odvolací, potvrdil právoplatnosť pôvodného rozhodnutia.

Je nesporné, že žalovaný svojím konaním spôsobil škodu na majetku žalobcu v rozsahu uplatnených trov exekúcie a to tým, že správca podal návrh na zrušenie konkurzu, aj keď musel vedieť, že o pohľadávke žalobcu súd nerozhodol. Obdobne súd schválil rozvrh a zrušil konkurz, aj funkciu správcu, aj keď musel vedieť, že nebolo právoplatne rozhodnuté o pohľadávke žalobcu, prihlásenej do konkurzu.

Z rozhodnutí súdov je zrejmé, že správca konkurznej podstaty po zbavení funkcie súdom už nezodpovedá za škody, ktoré pri výkone správcovstva spôsobil. Uvedené nemá logiku a je v rozpore s platným právom, aj bežnou praxou, čo potvrdzuje aj § 8 ods. 2 a 5 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Je nesporné, že súdy túto skutočnosť dostatočne nepreskúmali, ak uvádzajú, že voči správcovi nemožno viesť spor, keďže bol zbavený funkcie správcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho

pojednávania, preskúmal uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V danej veci žaloba proti žalovanému bola podaná z dôvodu, že rozhodnutím súdu bol ustanovený za správcu konkurznej podstaty úpadcu J., a. s., pričom žalovaný v konkurznom konaní poprel pohľadávku, prihlásenú žalobcom. Vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním podstaty, prechádzajú na správcu (§ 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb. v znení jeho noviel). Teda v danom prípade žaloba smerovala proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu, ktorý správca bol tiež označený menom a priezviskom. Tým, že správca právoplatným uznesením súdu bol zbavený svojej funkcie, pretože konkurz voči úpadcovi bol zrušený, nepochybne došlo ku procesnej situácii predpokladanej ust. § 107 ods. 1 O. s. p., teda žalobcom označený účastník stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Za tohto stavu správne súd prvého stupňa konanie zastavil a odvolací súd správne toto uznesenie potvrdil.

Z uvedeného vyplýva, že v danej veci žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., pretože sporové konanie nemožno viesť proti neexistujúcemu účastníkovi. To, že súd konkurz zrušil a žalovaného zbavil funkcie správcu pred rozhodnutím o spornej pohľadávke, tiež nie je odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., pretože ide o celkom iné samostatné konanie.

Pokiaľ dovolateľ poukazuje na zodpovednosť správcu za škodu, vzniknutú porušením povinnosti pri výkone funkcie správcu podľa ust. § 8 ods. 2, 5 zákona o konkurze a vyrovnaní, v tomto smere dovolací súd poznamenáva, že predmetom tohto konania nie je náhrada škody podľa uvedeného ustanovenia, a teda ani pokiaľ ide o prípadnú náhradu škody žalobcovi v danom konaní, jeho zastavením tiež nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Keďže prípustnosť dovolania by prichádzala do úvahy iba podľa ust. § 237 O. s. p., pričom dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, preto podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. dovolanie odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu